

ת"פ 43046/09/21 - מדינת ישראל נגד סמיר אלמסאלמה (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43046-09-21 מדינת ישראל נ'
אלמסאלמה(עציר)

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סמיר אלמסאלמה (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי הנתען בכתב האישום ביום 25.9.2021, בשעה 10:00 או בסמוך, בפארק כרמים בקרית ענבים, שהה הנאשם, תושב בית ג'אלא ביהודה ושומרון, מבלי שהיה בידו היתר כניסה ו/או שהייה ו/או תעסוקה בישראל כחוק.
3. באותן הנסיבות, עת עוכב הנאשם על ידי השוטר סרחאן, טען הנאשם בפניו, כי אינו יכול להזדהות ואינו זוכר שום פרט זיהוי לגבי עצמו. בהמשך, וכאשר התקש השוטר, מסר לו הנאשם כי שמו יחיא חמיסאת. בהמשך, הזדהה הנאשם בתחנת משטרת הראל, כיחיא ג'אברין מהפזורה הבדואית, ואף מסר פרטים כוזבים אשר הובילו לחקירתו באזהרה תחת זהות זו.
4. רק בהמשך, לאחר החקירה, ולאחר שהתקשרו השוטרים לבנו של יחיא ג'אברין על מנת שישמש עבורו ערב, מסר להם הבן, כי האב נמצא לידו ולא יתכן כי הוא עצור.
5. בשלב זה בדקו השוטרים את הנאשם באמצעות מערכת זיהוי ט.א, אז התגלתה זהותו האמתית.
6. בעקבות זאת, הזהיר השוטר סועאד את הנאשם, כי הוא חשוד בעבירה של התחזות, אז החל הנאשם לאיים על השוטר באומרו: "כשאני אצא אני רוצה למעוך אותך כמו כלב ולזרוק אותך לחזירים... באלוהים אני אזרוק אותך גם אם אני אכנס מאסר עולם, אני אמעך אותך בידיים שלי... באלוהים אני אכנס מאסר עולם, אני לא סופר אותך... אני מאיים כי אתה מתעסק עם הגדולים... אני רוצה לשבור לך את היד...אני רוצה לשבור לך את היד ואני אשבור לך אותה ואני אדרוך עליך לא כאן, אני אשלח לך אנשים שיזינו אותך אני אלמד אותך מי זה סמיר".

7. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש.

רישום פלילי:

8. לנאשם 20 הרשעות קודמות, מתוכן בין היתר, ריבוי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, בין השנים 1999-2017 בגין ריצה מאסרים לתקופות שונות. בשנת 2017 הוטל על הנאשם מאסר למשך חודש ימים בגין ביצוע עבירה של כניסה שלא כדין.

תמצית טיעוני הצדדים:

9. במסגרת טיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי הנאשם יליד 1968. המאשימה הפנתה לכתב האישום וכן לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם. ריבונותה של מדינת ישראל, ויכולתה לקבוע את הבאים בשעריה, תוך שמירה על בטחון הציבור. בנוסף ציינה כי אף בעבירת ההתחזות בה הורשע, פגע הנאשם בערכים הנוגעים בכיבוד שלטון החוק וכיבוד גורמי אכיפת החוק. בכל הנוגע לעבירת האיומים ציינה כי הערך המוגן נוגע בכבוד האדם וזכותו לשמות גופו, ביטחון אישי ושלווה- ובמיוחד עת המדובר באיומים המופנים כלפי שוטר בתחנת משטרה.

10. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 20 הרשעות קודמות, מתוכן 19 עבירות דומות, כאשר 6 מהן כוללות עבירות נוספות, בגין ריצה הנאשם מאסרים לתקופה כוללת העולה על שש שנים. עוד צוין, כי לחובת הנאשם תלוי ועומד היה מאסר על תנאי שתוקפו תם כחודשיים לפני האירוע בתיק דנן. נוכח כל אלו, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שבין 5 ל-15 חודשים, ולהטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

11. ההגנה הפנתה להודאת הנאשם בפתח דיון ההקראה, לגילו של הנאשם, וציינה כי כניסתו של הנאשם לישראל נועדה לצורך עבודה בלבד, ואף במשטרה ציין הנאשם, כי הוא חייב לפרנס את משפחתו. בהתייחס לאיומים ציין הסנגור כי אלו נאמרו ברגע של כעס, ובנוסף באותה התקופה, בה שהה במעצר, היה הנאשם נתון באבל על מות אחותו, ובכל מקרה לא התכוון לממש את איומיו. הוסף, כי הנאשם סובל ממחלות.

12. בהתייחס לעבר הפלילי ציין הסנגור כי הוא אינו חולק על קיומו, ועל אף זאת, בחר בית המשפט במסגרת התיק הקודם להסתפק במאסר למשך חודש ימים, ואף לפני כן, נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בלבד. בנסיבות אלו ביקש הסנגור להסתפק בימי מעצרו ולכלל ביותר ב-4 חודשי מאסר.

13. הנאשם בסיום ציין כי הוא אב ל-12 ילדים, העוני- כך לדבריו "הורג אותי" וכניסתו לארץ נועדה רק כדי לפרנס את משפחתו ולהאכיל את ילדיו.

מתחם העונש ההולם:

14. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

15. עבירה על חוקי הכניסה לישראל פוגעים בריבונותה של מדינת ישראל, ובקביעה מי יבואו בשעריה. ראו: ע"פ 617/15 רשק מונטר נ' מדינת ישראל (2.4.15).

16. עם זאת, עבירות השב"ח נבחנות בעיקר בהתאם לנסיבות בהן נעברו. ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (נבו, 08.12.2014), אליו אתייחס בהמשך, נקבע כי:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

17. עיון בפסיקה מלמד כי מתחם העונש בגין עבירת כניסה לישראל שלא כדין משתנה בהתאם לנסיבות המקרה. כאשר המדובר בנאשם בעל עבר פלילי נקבע, כי מתחם העונש הינו החל ממספר ימי מאסר ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

18. ראו לדוגמה: עפ"ג 44287-02-13 מדינת ישראל נ' באסם עבד אללטיף (נבו, 24.02.2013) בו נקבע כי המתחם במקרה של נאשם בעל עבר פלילי, הינו החל ממאסר למשך 10 ימים ועד 6 חודשי מאסר. כאשר המדובר בעבירה יחידה שנעברה ללא עבירות נלוות, וכאשר העבירה נעברה לצרכי פרנסה נקבע, כי ישנו מקום להקל אף יותר ולקבוע את מתחם העונש החל ממאסר מותנה ועד ל-5 חודשי מאסר, כאשר חמישה חודשים אלה יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל, וקנס הנע בין 0 ל-2,000 ₪. כב' השופט ג'ובראן קבע, כי בקביעת עונשו של הנאשם בטווח הענישה ניתן להתחשב גם בעברו הפלילי של הנאשם.

19. ראו: פסק דינו המקיף של בית משפט העליון ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל הנז'.

20. במקרים בהם המדובר בכניסה על רקע הומניטרי, או מתוך רצון לאיחוד משפחות אזי יהיה מתחם העונש החל מאי-השתתף מאסר לבין השתתף מאסר עד חודשיים, בפועל או על תנאי, וכן קנס הנע בין 0 ש"ח לבין סך של 2,500 ₪. ראו: רע"פ 3242/13 ג'יהד ג'ראדא נ' מדינת ישראל (נבו, 09.12.2014). קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

21. במקרה דנן, בנוסף לעבירת השב"ח, הורשע הנאשם גם בהתחזות, וכן בעבירת איומים - לה חומרה יתרה, נוכח תוכנם של האיומים שהופנו כלפי השוטר בתחנת המשטרה.

העונש המתאים לנאשם:

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 53, נשוי אב לשנים עשר ילדים, הודה בבית משפט בפתח דיון ההקראה.

23. לנאשם כאמור רישום פלילי הכולל ביצוע עבירות חוזרות של כניסה לישראל, וכן עבירות נוספות-בגין ריצה תקופות מאסר שונות. הבאתי בהקשר זה את העובדה, כי העבירה האחרונה אותה ביצע הנאשם הינה משנת 2017

(ללא עבירות נלוות), בגינה הוטל עליו מאסר למשך חודש ויום, ומאסר מותנה, מאז כאמור חלף פרק זמן של כ-4 שנים מבלי מעורבות פלילית נוספת.

24. בנוסף, הבאתי בחשבון את משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם עד כה, כארבעה חודשים, וכן את דבריו בפניי, לפיהן פעל כדי למנוע ממשפחתו חרפת רעב, נוכח המצב השורר בשטחי הרשות הפלסטינית. כן לקחתי בחשבון את דברי הסנגור לכך שבמהלך תקופת מעצרו של הנאשם נפטרה אחותו, ונמנע ממנו, בשל כך, להשתתף בטקסי האבלות.

25. באיזון בין השיקולים השונים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים בניכוי ימי המעצר.

ב. מאסר למשך חודשיים אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים על עבירות לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין.

ג. התחייבות על סך ₪ 3500 להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל, או עבירת התחזות לפי סעיף 441 לחוק העונשין, וזאת למשך 3 שנים מהיום.

ד. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי להורות על הטלת רכיב של קנס כספי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד טבת תשפ"ב, 18 דצמבר 2021, בנוכחות המאשימה, הנאשם (ויעוד חזותי) ובא כוחו.